

Resolució per reivindicar el teixit dels barris en la salut de Barcelona

Sovint quan parlem de salut pensem en metgesses i metges, hospitals i medicines. Pensem en quan ens posem malaltes i en la mandra que ens fa quedar-nos tancades a casa. També ens vénen al cap les nostres àvies i avis i en els seus mals que de vegades ens expliquen. Però parlar de salut no és només parlar de malestar o de l'absència d'aquest, tot el contrari, des d'una mirada positiva, parlar de salut és parlar de vida, de benestar físic, emocional i social. Quan parlem de salut també cal tenir en compte com l'economia i la política afecten les nostres vides: les condicions laborals que tenim, la dificultat per accedir a certs recursos, els canvis socials que afecten la manera com ens relacionem les persones i la manera en com ens cuidem entre nosaltres, etc.

En l'actual model social, basat en un sistema capitalista, cisheteropatriarcal, colonialista, capacitista i edadista, les relacions que s'estructuren són de poder i jerarquia, es reproduïxen violències i es prioritza la productivitat. Aquestes relacions de poder generen una distribució no equitativa dels béns, serveis i recursos entre la població i consegüentment es donen desigualtats socials, diferències injustes i evitables entre els individus que componen una població. En termes de salut, l'actual model disposa de mecanismes que provoquen processos de pèrdua de salut deguts a aquestes relacions de poder. Alguns exemples de l'impacte en salut de l'actual sistema són els següents:

- Precarització de les tasques reproductives.
- Neoliberalisme i economia especulativa.
- Individualisme i sistema competitiu.
- Culte al cos i pressió estètica.
- Medicalització de la salut.
- Canvi climàtic i augment de la contaminació ambiental.
- Agroindústria i alimentació ràpida i barata.
- Educació, cultura i oci no emancipatòries.

Per contra, les xarxes comunitàries que s'estableixen a nivell de barri ajuden a reduir la pressió que reben els individus i poden disminuir les desigualtats socials. Davant l'individualisme que ens aïlla de les nostres veïnes i de la nostra comunitat, es confronta la necessitat humana del contacte amb les altres, de vincle afectiu i de sentir-se acompanyada. Davant la competitivitat i la jerarquia, entra en joc el saber que associar-se amb altres, la col·laboració i la cooperació no només milloren la qualitat de les nostres vides i les de les que ens envolten, sinó que són necessàries per al propi manteniment de la vida. Comunitats organitzades, cohesionades i empoderades incidiran positivament en l'entorn, seran font de resiliència col·lectiva i per tant en la salut del conjunt de l'ecosistema comunitari. Aquesta transformació del model té una sèrie d'impactes clars en la salut, a través de:

- Compromís col·lectiu i visibilització de les tasques reproductives.
- Promoció del teixit d'economia social i solidària.
- Sobirania energètica i models alternatius d'accés i tinença d'habitatge.
- Educació transformadora, crítica i de base comunitària.
- Aposta per la promoció i l'educació per a la salut.
- Estil de vida actiu, en entorns oberts i espais naturals.
- Avançar cap a la sobirania alimentària.
- Potenciar la cultura popular i altres alternatives d'oci.
- Repensar els espais des d'una perspectiva d'urbanisme feminista.

Aquests són només alguns dels exemples de com des dels barris es poden bastir xarxes que reivindicuin els drets civils i socials. La comunitat és l'element bàsic per viure vides més saludables.

Per tot el que s'ha exposat, el CJB es compromet a:

Incloure la perspectiva comunitària en els projectes relacionats amb salut, així com una mirada que aposti per la presa de consciència de les desigualtats socials en salut que existeixen i el compromís de treballar amb la voluntat d'eradicar dites desigualtats.

Oferir recursos a les associacions juvenils de la ciutat de Barcelona per tal que puguin teixir xarxes més fortes a nivell de barri i també per a que puguin abordar temàtiques de salut des d'una perspectiva comunitària.